

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. arch. J. F.**, bývajúceho v K., zastúpeného JUDr. P. K., advokátom v K., proti žalovanému **1/ F. M.**, bývajúcemu v P., zastúpeným JUDr. M. G., advokátkou v K., **2/ Ing. arch. F. M.**, bývajúcemu v S., o vydanie veci a vyplatenie podielu, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 17 C 33/1998, o dovolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 23. septembra 2009, sp.zn. 4 Co 82/2009, 4 Co 83/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného 1/ **o d m i e t a.**

Žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania 223,88 € na účet JUDr. P. K., advokáta v K., číslo účtu X. vedený v T., akciová spoločnosť, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov rozsudkom z 18. septembra 2008, č.k. 17 C 33/1998-834 uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 151 102,-- Sk so 17,6% ročným úrokom z omeškania od 8. augusta 1997 do zaplatenia ako náhradu za hnutelné veci vnesené do Z. F. a 675 132,-- Sk so 17,6% ročným úrokom z omeškania od 24. marca 1998 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov štátu 59 308,-- Sk na účet Okresného súdu Prešov do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaných 1/ a 2/ súd zaviazal spoločne a nerozdielne k zaplateniu trov štátu v sume 7 042,-- Sk na účet Okresného súdu Prešov do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil tým, že účastníci

konania uzatvorili dňa 10. januára 1992 zmluvu o založení konzorcia. Vychádzajúc z jej obsahu táto spĺňala všetky náležitosti zmluvy o Z. (§ 829 a nasledujúce Občianskeho zákonníka), doplnená 15. januára 1993. Z. vystupovalo pod názvom F. Dňa 18. marca 1997 bol žalobca vylúčený zo Z., pričom podľa čl. 6 bod 5 Zmluvy o Z. spoločníkovi, ktorý bol zo Z. vylúčený alebo zo Z. vystúpil sa uhradí podiel za vykonané práce ku dňu vystúpenia alebo vylúčenia najneskôr do dvoch mesiacov. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca vniesol do Z. vecí individuálne ako aj druhovo určené. Spočítaním hodnoty vecí určených znaleckým posudkom a úvahou súdu súd dospel k sume 151 102,-- Sk. Z titulu vyporiadania žalobcu z majetku získaného pri výkone spoločnej činnosti Z. zaviazal súd žalovaných k zaplateniu 675 132,-- Sk.

Okresný súd Prešov uznesením z 22. mája 2007 č.k. 17 C 33/1998-720 priznal znalkyni Ing. J. H., J. odmenu za doplnok k znaleckému posudku č. 3/2007 zo dňa 10. júla 2007 spolu vo výške 23 446,-- Sk a upravil uctáreň súdu, aby vyplatila znalkyni po právoplatnosti uznesenia sumu 23 446,-- Sk preddavkovane zo štátnych prostriedkov.

Na odvolanie žalobcu a žalovaného 1/ Krajský súd v Prešove rozsudkom z 23. septembra 2009 sp.zn. 4 Co 82/2009, 4 Co 83/2009 potvrdil rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 151 102,-- Sk so 17,6% ročným úrokom z omeškania od 8. augusta 1997 do zaplatenia. V prevyšujúcej vyhovujúcej časti, vo výroku o trovách konania účastníkov a vo výroku o náhrade trov konania štátu zrušil rozsudok a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal. Uznesenie okresného súdu potvrdil.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu v jeho potvrdzujúcej časti podal dovolanie žalovaný 1/ a žiadal, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie okresného súdu i krajského súdu a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie. Poukázal na ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. a tvrdil, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Uviedol, že v odvolaní žalovaný 1/ namietal, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, resp. na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a jeho rozhodnutie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a to aj vo vzťahu k dovolaním napadnutému výroku. Odvolací súd sa však týmito

odvolacími námietkami vo vzťahu k 1. výroku rozsudku súdu prvého stupňa (povinnosť zaplatiť 151 102,-- Sk) nezaoberal, nakoľko podľa odvolacieho súdu je tento viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, čím sa mu ako účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Žalobca sa k dovolaniu žalovaného 1/ vyjadril. Navrhol dovolanie odmietnuť a zaviazať žalovaného 1/ k náhrade trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovení § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Vzhľadom k tomu, že v prejednávanej veci sa nejedná o žiaden z uvedených prípadov, t.j. dovolanie nesmeruje proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej, nesmeruje ani proti rozsudku, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu, nakoľko dovolací súd v tejto veci doposiaľ nerozhodoval, dovolanie nebolo podané ani proti potvrdzujúcemu rozsudku s vyslovením prípustnosti dovolania v jeho výroku, ani proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu vo veci neplatnosti zmluvnej podmienky, dovolanie žalovaného 1/ nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné.

S prihliadnutím na námietky žalovaného 1/ a tiež vzhľadom na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa zaoberal aj otázkou, či sa v konaní na súde nižšieho stupňa nevyskytla niektorá z týchto väd, t.j. či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo prekážku už prv začatého konania, nepodania návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom alebo rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania pred nesprávne obsadeným súdom. Pokiaľ ide o procesné vady podľa § 237 písm. a/, b/, c/, d/, e/, g/ O.s.p., ktoré žalovaný 1/ v dovolaní nenamietal, tieto v dovolacom konaní nevyšli najavo, preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Pokiaľ ide o procesnú vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p. namietanú v dovolaní, dovolací súd osobitne skúmal, či v konaní pred odvolacím súdom skutočne došlo k odňatiu možnosti účastníkov konať pred súdom a dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné ani podľa tohto ustanovenia, nakoľko existenciu procesnej vady podľa § 237 písm. f/ O.s.p. v konaní nezistil.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým súd účastníkovi konania znemožní realizáciu tých práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, a tým odňal účastníkovi konania ich procesné práva.

Dovolací súd na námietku žalovaného, že neboli vykonané ním navrhované dôkazy udáva, že súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi účastníkov a nie je ani povinný všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Posúdenie dôkazných návrhov a rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú vykonané, je vždy na úvahe súdu a nie účastníka konania. Ak súd v priebehu konania všetky navrhované dôkazy nevykoná, nezakladá to vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., lebo to nemožno považovať za odňatie možnosti konať pred súdom.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd postupoval v zmysle príslušných zákonných ustanovení, pri prejednávaní veci procesne

nepochybil a svojim postupom žalovanému 1/ neodňal možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Pokiaľ ide o námietky uvedené v dovolaní žalovaného spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., tieto je možné preskúmať len v prípade, že dovolanie je prípustné, nakoľko tento dovolací dôvod, ak by aj bol daný, sám osebe nezakladá prípustnosť dovolania, preto sa ním dovolací súd nezaoberal.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, že prípustnosť dovolania nie je daná ani podľa § 237 O.s.p., ani podľa § 238 O.s.p. a dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho preto podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. odmietol bez toho, aby preskúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Žalobca mal v dovolacom konaní úspech, preto mu patrí právo na náhradu trov konania proti žalovanému 1/, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu preto túto náhradu priznal za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k dovolaniu zo dňa 28. apríla 2010 - 223,88 € (180,93 € + 7,21 € režijný paušál + DPH) podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. júla 2010

**JUDr. Martin Vladič, v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová